

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Hac hebdomada post sanatum in piscina paralyticum, multa de
magnanimitate & humilitate simul iungendis. Feria 2. De sanato paralytico
juxta piscinam, vis sanus fieri. Quod videris tibi velle, velles ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Nisi pauper affectus sis, vix satis affectus eris in pauperes.

In 3. parte, Dominica 6. Vide & Dom 8.

Si dum adest occasio, virtus abest, vix unquam aderit.

In 2. parte, Fer. 2. Hebdom. 2. in Quadrag.

Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum, & videns eum misericordia motus est, &c.

Hic ascendit ad summos, qui descendit ad infimos.

In 2. parte, Fer. 3. Hebdom. 2. post Octavas Pasche.

Hoc amanti cælum paupertas est seu misericordia, quod amanti terram, divitiarum.

In 4. parte, Fer. 3. Hebdom. 17.

Curam illius habe, & quodcumque su-

pererogaveris, reddam tibi.

Arts omnium artium quæstuosissima est elemosyna.

In 3. parte, Dominica 6.

Multorum est conscientia cauteriata & perversa, nisi se sinant dirigi.

In 1. parte, Fer. 2. Hebd. 3. post Epiph.

Vade, & tu fac similiter.

Exemplo suo Christus nos magis urget quam imperio.

In 1. parte, Die 13. Ianuarii.

Quod intellectus confert actioni, hoc actio refert intellectui.

In 2. parte, Feria 2. Pentecostes.

Qui non servat consilia, quia non sunt præcepta, nec ipsa etiam præcepta servabit.

In 3. parte, Feria 2. Hebdom. 5.

HAC HEBDOMADA, cum sanasset Dominus Paralyticum in Piscina jacentem, multa de rebus à se gestis honorifice simul & tam demisse prædicat, ut quomodo magnanimitas cum humilitate jungenda sit, aperte doceat; eò itaque referuntur meditationes & veritates considerandæ, extoto capite quinto sancti Joannis.

FERIA SECUNDA. DE SANATO PARALYTICO, JUXTA PISCINAM.

Vis sanus fieri? Joah. 5.

VERITAS PRACTICA.

Quod videris tibi velle, velles quidem, sed verè non vis.

SENSVS EST, Præcipue de sanitate spirituali quam velles quidem, sed verè non vis: & quærens Domino, vis sanus fieri? Non posses verè respondere, volo.

RATIO EST, Quia si repellis necessaria sanitatis remedia, non vis sanari.

Sed repellis illa remedia.

Ergo non vis sanitatem, quam tamen velle videris; Quod est sanè diligenter expendendum.

EPICURIUM.

ERAT Jerosolymis insignis quædam piscina quæ dicebatur probatica, id est, ovina seu pecuaria, *probat* enim ovis significat. oves autem & alia pecudes in vicino templo immolandæ, ibi prius abluebantur, ut refert S. Hieronymus. Et verè tantæ virtutis erat illius stagni aqua, ut quicumque infirmus post motionem aquæ ab Angelo factam, prior in eam descenderet, sanus illico resurgeret. Illic porro jacebat inter multos expectantes Angelum, suo tempore descendentem, homo quidam paralyticus jam triginta & octo annos; Quem cum vidisset Dominus, vis, inquit, sanus fieri? At ille, Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in Piscinam; dum venio

anım ego, alius ante me descendit. Dicit ei Iesus, surge, tolle grabatum tuum & ambula. Et statim sanus factus est homo ille, & sustulit grabatum suum, & ambulabat.

Hæc facit Evangelista fufius: in quibus illud primò certè mirum & omni consideratione digniffimum, quod Christus ab infirmo petat an velit sanus fieri? Poteratne de illius voluntate Christus dubitare? Nemo id sanus dixerit. Nos itaque, nos animo infirmiores quàm effect ille paralyticus corpore, respiciebat Dominus; hoc à te quærebat in illius persona, *Vis sanus fieri?* Velles quidem, sed an revera velis, quæritur, & attentè consideranti rationem propositam, apparebit evidenter te revera nolle quod tamen tibi videris velle.

Ratio hæc est. Si repellis necessaria sanitatis remedia, repellis sanitatem & non vis sanus fieri. Quid clarius? Quando præcipuè remedia sunt ita necessaria, ut vix aliter sanitas obtineri possit. Quando sunt remedia præsentia, & ita omnia simul ordinata & præparata ut possit quidem infirmus si velit, ea commodè sumere, & tamen nolit; quis non dicat talem periclitari de vita, si morbus est lethalis? Quis non dicat saltè nolle illum ab eo morbo sanari, cujus sanandi necessaria non vult remedia? Vellet quidem infirmus sanitatem sine remediis, sed non vult absolvi & propitiè nisi quantum potest, illis utatur sine quibus sanitas esse non potest. Quamobrem Christus Dominus non dixit, vellesne? Sed, vis sanus fieri? Non vellesitas quæritur sed voluntas, voluntas nempe finis absoluta & efficax quantum in nobis est: quæ ut talis sit, debet simul esse mediolorum ad illum finem, ut supra visum est ex sancto Thoma: Et aperte Scriptura, *Altissimus*, inquit, *creavit de terra medicamenta, & vir prudens non abhorrebit illa. Fili in sua infirmitate ne despicias te ipsum, sed ora Dominum & ipse curabit te.* At quomodo te curabit? Da, inquit, locum medico, etenim illum Dominus creavit, & non discedat à te quia opera eius sunt necessaria. Sicut itaq; manifestum est quod qui necessaria illa medici opera uti nollet cum posset, nollet simul sanitatem corporis, quid est quod non æquè sit evidens infirmum spiritu qui nollet remedia spirituales, nolle etiam suam spiritualem sanitatem? Nonne idem Dominus utrique sanitati sua præscripsit remedia? Nonne illi parendum utrobique? Aut certè etiam si posset homo consentire in mortem corporis, possetne licitè vel-

le mortem spiritualem, mortem animæ & mortem sempiternam? *Miserere animæ tuæ placens Deo. Eccl. 39.*

II. PUNCTUM.

ATQVI tu necessaria illa sanitatis remedia sic repellis, ut is omnino nolis uti.

Hoc est præsentis considerationis caput accuratius expendendum, quod ut efficacius fiat, distingue hæc tria. Primum, quænam sit infirmitas tua gravior? Forè superbia & vanitas. Secundum, quænam eius sint remedia magis necessaria? Certè est humiliatio, unde David ad Dominum. *Tu humiliasti sicut vulneratum, superbum: ut eum scilicet sanes; Et, Bonum mihi Domine, quoniam humiliasti me.* Tertium denique quæritur ne an repellis has humiliationes & confusiones? Sentisne sicut David, bonum tibi esse quod humilieris aliquando & confundaris? Lætarisne propterea sicut de remedio sanitatis, sicut de bono, sicut de accepto beneficio? An te beatum existimas sicut Christus affectu eos esse beatos qui maledicta libenter sufferrent? Responde Christo, id est, simpliciter & candidè, nam ille est qui te interrogat, & quidquid dixeris, ille est qui te novit & qui videt quantum intumescas contra huiusmodi occasiones humiliandi tui, & sanandæ tuæ infirmitatis. *Insuperbi in me & superbia tua ascendit in aures meas.*

Verè enim Sapientis: *Abominatio est superbia humilitas; & verè, humiliatio carnis dicitur ubi probantur humiles.*

III. PUNCTUM.

QUOD videris ergo velle, velles quidem, sed verè non vis. Nam velles quidem non esse superbum, sed tamen non vis, quia non vis te humiliatum, non vis humiliationem quæ est remedium necessarium tuæ sanandæ superbiæ, quod perinde est ac si vulneratus nollet curationem sine qua vulnus est insanabile, & tum eius voluntas tam aliena esset à sanitate quàm à remedio. Sic dicitur animæ obduratæ & recusanti sanantem Domini manum; *Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua, quid clamās super contritione tua? Insanabilis est dolor tuus, quia scilicet reculas medicinam.* Et quidquid dicas, quidquid excuses, mendacium dicitur coram Deo: quia nulla est infirmi excusatio nolentis sanitatem, quibus eam modis vult Deus impertiri. Quasi tu legem statuas Deo, & non Deus tibi? Quasi tu melius scias quid sit velle aut nolle, quam Deus notit? Quasi tu singulariter & præter

*Dominus
ca septi-
ma.*

Eccl. 38.

*Ps. 31.
Ps. 118.*

Matth. 5.

*4. Reg.
19.*

*Eccl. 17.
Ibid. 2.*

*Ier. 30.
Osee 7.*

Job. 21.

præter ordinem velis salvari! Nunquid Deū? doc-
cebit quīssimā scientiam, qui excelsos iudicat? Si
potuisset ille paralyticus quem sanavit Domi-
nus sese movere, & se in aquam projicere: aut si
hominem habuisset à quo projici posset, & no-
luisset; revera nolisset fieri sanus, quia non usus
fuisset mediis quibus uti ad sanitatem com-
mode poterat; unde ille hoc unum habuit quò
se excusaret, *hominem non habeo*, quasi diceret,
non per me stat, quantum in me est, vel quan-
tum expedit; da viam emergendi, & sequar.
Quod reipsa effecit, nam à Domino iussus sur-
gere, & lectum portare arque ambulare, non he-
sit dubius, non stetit piger, non dubitavit statim
à lecto surgere, non erubuit portare lectum, nec
quidquid eorum omisit quæ iussa fuerant ut sa-
nus fieret. Hoc est scilicet verè velle; hoc est vel-
le sanari quādo sanitati comparandæ media ca-
piuntur.

Et cerè, si humana voluntas intantum certa
est & recta voluntas, in quantum est conformis
sue regulæ quæ est divina voluntas, ut ait S. Do-
ctor, quomodo posset intelligi vera esse volun-
tas sanitatis si non sit voluntas mediorum, cum
non sit voluntas conformis Deo qui vult & pre-
scribit illa sanitatis media? *An amulamur Domi-*

num, inquit, Apostolus? Nunquid fortiores illo
sumus?

Hoc itaq; tibi ad praxim in occasionibus pro-
ponendum esset, Vis esse humilis? Vis sanari à
superbia & vanitate? Responde, & urge teipsum
quòd non aliter sanaberis quàm; et hanc humi-
liationem quam idcirco permittit Deus, Mediū
est eo affectu quo finis ipse acceptandus. *Viltor si-*
am & ero humilis in oculis meis. Dominus praece-
pit ei ut malediceret David, & quis est qui audeat
dicere, quare sic fecerit? Huc referri debet quod
suprà est propositum:

2. Reg. 6.
Ibid. 16.

Nisi diligenter advertas, quod petis à
Deo justius, hoc est quod petis inju-
stius.

In hac 3. parte, Sabbato Hebdom. 7.

Quàm periculosum potèd & capitale sit, ho-
mine non uti, quasi si hominem non haberes qui
te mitteret in piscinam, Id est, Directorem: Vide
in 1. parte, tota Hebdom. 3. post Epiphaniam.

Quid hæc autem significant ad spiritualera
profectum, *surgere, tolle grabatum tuum, &ambu-*
la declaratum habetur in eadem 1. parte, Feria 4.
Hebdom. 4. post Epiph.

FERIA TERTIA. DE HUMILITATE CHRISTI DOMINI QUAE POST SANATUM PARALYTICUM EMINUIT

Iesus declinavit à turba constituta in loco. Ioan. 5.

VERITAS PRACTICA.

Hæc est maximè laudabilis humilitas, quæ sic
laudes fugit ut laudanda non omittat.

RATIO EST, Quia hæc est maximè laudabilis
humilitas quæ sic caret ab extremis suis, ut suo
se in medio generosè contineat.

Sed humilitas quæ sic laudes fugit ut laudanda
non omittat facere, sic caret ab extremis suis,
ut suo se in medio generosè contineat.

Ergo hæc est maximè laudabilis humilitas cujus
exemplum nobis hic exhibet luculentum Chri-
stus Dominus quod imitemur.

I. PUNCTUM.

Mirabilis quidè Christus in omnibus operi-
bus suis, & ipse est qui facit mirabilia ma-
gnae suae Pars tertia.

Pf. 135.

gnas solus; Verùm si quod ejus opus est mirabili-
us, si quod ejus miraculū dici potest alio practi-
tius, certè miraculum sanati Paralytici videtur
esse ex præstantioribus, ob has duas causas. Pri-
ma, quòd hominis illius infirmitas omnibus es-
set notissima, ut qui jam triginta & octo annos
palam spectandus jacuisset Altera, quòd in loco
& tempore fuit sanatus ubi tum frequentissima
totius anni erat populi celebritas, nempe in Pis-
cina in festo Paschæ vel Pentecostes, ut proba-
bilis creditur, quo die undequaq; conveniebant
Judæi Ierosolymam sacrificandi gratia, & in il-
lum locum sese omnes dabant quò descendebat
Angelus moturus aquam Piscinæ. & cum sana-
turus qui se prior in illam post aquæ motum im-
misisset.

00

Non-